

## عنوان مقاله:

بادگیرنمادی از انرژی پایدار و هویت معماری شهرهای کویری ایران

## محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

## نویسندگان:

فرانک زعیمی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد هشتگرد، البرز، ایران

سمیه مهرگان - مدرس موسسه آموزش عالی قدر، کوچصفهان، گیلان، ایران

## خلاصه مقاله:

این پژوهش چکیده تحقیقی جامع در مورد بادگیرهای ایران است. بادگیر از عناصر اصلی در معماری سنتی ایران است و قدمت و پیشینه استفاده از آن بسیار کهن می باشد. بادگیر کانالی عمودی است که پلانی با فرم های مربع، مستطیل، هشت ضلعی و یا دایره دارد. بادگیر دارای دو بخش است: یکی بخش درونی کانال که از سقف شروع می گردد و تا زیرزمین ادامه می یابد و دیگری بخش بیرونی که شامل منافذ ورودی باد به داخل است و بالای بام قرار می گیرد. اکثر بادگیرهای موجود در بناهای ایران از چهار جهت باد را به داخل بنا وارد می کنند. و این در حالی است که بادگیرهای یک طرفه، دوطرفه و سه طرفه نیز دیده می شود. در این پژوهش به بررسی بادگیرهای مناطق مختلف ایران پرداخته شده و با بررسی های انجام شده معلوم شد که تحقیقات پیشین عمدتاً شامل بادگیرهای استان یزد و حاشیه خلیج فارس است و در مورد بادگیرهای خراسان پژوهش عمده ای صورت نگرفته است. ما در این مقاله به بررسی و شناخت این گونه از بادگیرها پرداخته ایم. هدف اصلی از انجام این پژوهش دستیابی به الگوهای متفاوت استفاده شده در بادگیرهای ایران بوده است که می توانند به عنوان یک عنصر مناسب ساختمانی در بهینه سازی مصرف انرژی در ساختمان نقش داشته باشند

## کلمات کلیدی:

انرژی پایدار، هویت، بادگیر، خراسان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224439>

